

Биография на монс. Алваро дел Портильо

Алваро дел Портильо беше човек с голяма вяра и неуморен труженик в служба на Църквата. Присъединява се към Опус Деи през 1935 г. по време на своето следване за инженер. През 1944 г. е ръкоположен за свещеник. Става близък сътрудник на свети Хосемария Ескрива де Балагер и е първият, който застава начело на Опус Деи след смъртта на основателя. Светият престол му поверява многобройни задачи особено

по време на Втория
ватикански събор.

Детство и юношество

Алваро дел Портильо е роден на 11 март 1914 г. в Мадрид. Той е третото дете от осемте деца в семейството. Майка му Клементина Диес де Соляно е мексиканка, а баща му Рамон дел Портильо-и-Пардо – испанец.

След придобиване на бакалавърска степен в колежа „Ел Пилар“ в Мадрид влиза във Висшето училище за строителни инженери по пътища, канали и пристанища, което завършва през 1941 г. Работи в различни държавни предприятия. Едновременно учи философия и литература – секция История, и се дипломира с докторска степен с дисертацията „Открития и

изследвания по бреговете на Калифорния”.

Сътрудник на свети Хосемария

През 1935 г. Алваро се включва в Опус Деи – организация на Католическата църква, основана през 1928 г. от свети Хосемария Ескрива де Балагер. Лично от основателя той получава духа и подготовката, присъщи на този нов път в Църквата. Развива широка евангелизаторска дейност сред своите състуденти и колеги, а от 1939 г. осъществява своя апостолат в различни градове на Испания.

На 25 юни 1944 г. е ръкоположен за свещеник от епископа на Мадрид Леополдо Ейхо-и-Гарай заедно с Хосе Мария Ернандес Гарника и Хосе Луис Мускис – те са първите трима свещеници на Опус Деи след основателя.

В Рим

През 1946 г. младият свещеник се премества в Рим, малко преди там да се установи свети Хосемария. Двамата съжителстват през следващите години. По това време Опус Деи получава първото юридическо одобрение от Светия престол. За Алваро дел Портильо започва нов важен етап, през който между разни други задачи той обмисля задълбочено – заедно със свети Хосемария и подпомогнат от работата си в Светия престол – ролята и отговорността на миряните в мисията на Църквата, които те имат в професионалната работа, в семейството и социалните контакти.

В периода 1947-1950 г. блаженият дава тласък на апостолската работа на Опус Деи в Рим, Милано, Неапол, Палермо и други

италиански градове. Става инициатор на дейности, свързани с християнското образование, а като свещеник обгрижва много хора.

На 29 юни 1948 г. основателят на Опус Деи учредява в Рим колежа „Светият Кръст” – международен център за обучение, чийто пръв ректор е Алваро дел Портильо, който е и преподавател по нравствено богословие (1948-1953). През същата 1948 г. Алваро става и доктор по канонично право в Папския университет „Свети Тома” (познат и като Анджеликум).

По време на пребиваването му в Рим папите, започвайки от Пий XII до Йоан-Павел II, му възлагат различни мисии – той е член или консултант в 13 ведомства на Светия престол. Участва активно във Втория ватикански събор.

Папа Йоан XXIII го назначава за консултант към Светата конгрегация за събора (1959-1966). Преди събора е председател на Комисията за миряните, а по време на събора (1962-1965) е секретар на Комисията за дисциплината на клира и на християнския народ. След края на събора Павел VI го назначава за консултант към Следсинодалната комисия за епископите и управлението на епархиите (1966). Дълги години е консултант и към: Конгрегацията за доктрината на вярата, Конгрегацията за клира, Конгрегацията за делата на светците и Папския съвет за социални комуникации.

Освен това Алваро дел Портильо е винаги до свети Хосемария и му помага в евангелизацията и пастирското ръководство на Опус Деи; придружава го в многобройните му апостолски

пътувания в страни от Европа и Америка.

Първи наследник на свети Хосемария

След кончината на свети Хосемария през 1975 г. Алваро дел Портильо е избран да го наследява начело на Опус Деи. На 28 ноември 1982 г. свети Йоан-Павел II издига Опус Деи в персонална прелатура и го назначава за ръководител на прелатурата. На 7 декември 1990 г. прелатът е въздигнат в сан епископ, а епископското му ръкоположение е на 6 януари 1991 г в базиликата „Свети Петър“. Горещото му желание да привлече души за Христос е отразено в епископския му девиз: *Regnare Christum volumus!* (Искаме да царува Христос – б. пр.).

Докато е начело на Опус Деи, блаженият Алваро поставя начало

на дейността на прелатурата в 20 страни. При своите пастирски пътувания на петте континента той проповядва на хиляди любовта към Христос, към Дева Мария, към Църквата и към папата, предава убедително и увлекателно християнското послание на свети Хосемария относно освещаването във всекидневния живот. Освен това подпомага реализацията на многобройни социални и образователни инициативи.

Алваро дел Портильо е автор на публикации върху богословски, канонични и пастирски теми: *Fieles y laicos en la Iglesia* (Посветени и миряни в Църквата – б. пр.) (1969), *Escritos sobre el sacerdocio* (Редове за свещенството – б. пр.) (1970) и много други текстове - намерили място в различни издания, голяма част от които са събрани

посмъртно в сборника от 1995 г. *Rendere amabile la Verità. Raccolta di scritti di Mons. Álvaro del Portillo* (Да направим истината любима.

Избрани текстове на монс.

Алваро дел Портильо – б. пр.) на издателство „Либрерия Едитриче Ватикана“. През 1992 г. е публикувана книгата *Intervista sul Fondatore dell'Opus Dei* (Интервю за основателя на Опус Деи – б. пр.), събрала неговите разговори с италианския журналист Чезаре Кавалери за личността на свети Хосемария, която е преведена на различни езици.

Монс. Алваро дел Портильо почива в утрото на 23 март 1994 г. в Рим, няколко часа след като се е върнал от поклонничество в Светите земи. Предната вечер служи своята последна литургия в храма „Соенациум“ в Йерусалим. В деня на смъртта му Йоан-Павел II идва да се помоли пред

тленните му останки. Днес те почиват в криптата на храма на прелатурата „Света Мария на мира“.

Въздигане на олтара

След смъртта му мнозина започват да се молят чрезнеговото застъпничество за небесни благодати, а хиляди свидетелстват за любовта му към Църквата, която се проявява в задълбоченото общение с папата и епископите, за неговото братолюбиво отношение към всички, за неуморната му загриженост за братята и сестрите в Опус Деи, за добротата му, за топлата му усмивка, за неговата смиреност и простодушие, за пожертвователния му дух, за силата, спокойствието и вътрешния мир, които излъчва неговото слово, за

свръхестествената му смелост и
благоразумие.

През 2004 г., десет години след
смъртта му, в Рим започва
процесът за неговото
провъзгласяване за блажен и за
канонизацията му. На 28 юни 2012
г. Алваро дел Портильо е обявен за
препочтен, а на 27 септември 2014
г. е провъзгласен за блажен на
литургия, оглавена от кардинал
Анджело Амато. На службата
присъстват над 200 хиляди души,
дошли от цял свят. Папа Франциск
праща писмо за церемонията, в
което описва новия блажен така:
„Той се отличаваше особено по
своята любов към Църквата,
невеста на Христос, на която
служеше със сърце, изцяло
отхвърлило светското и настрана
от разногласията, приветлив с
всички и търсейки винаги
положителното у другите и това,
което свързва, което съгражда.

Никога, дори в най-тежките моменти от него не се чу някакво оплакване или критикуване. А – както беше научил от свети Хосемария – имаше винаги като отговор молитвата, прошката, толерантността, искрената любов.”

Възпоменаването на блажения Алваро е на 12 май – деня на Първото му причастие.

.....

pdf | документ, генериран
автоматично от <https://opusdei.org/bg-bg/article/biografiia-na-mons-alvaro-del-portilo/> (08.03.2026)